dosarul nr.2-2690/2023 /2-23156192-38-2-02112023-1/

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

19 martie 2024 municipiul Orhei

Judecătoria Orhei, sediul central
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Cristina TROIANOVSCHI
Grefier Carolina SCUTELNIC

cu participarea:
reclamantei Marin Zinaida, născută la *****, cod personal *****, domiciliată în *****
reprezentantului reclamantei Marin Zinaida, avocatul Cernei Felix, împuternicit în baza mandatului avocațial seria MA, nr. 1998463 din 19 martie 2024,
în lipsa:
pârâtului Știrbu Veaceslav, născut la ***** cod personal *****, domiciliat în *****, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,

examinând în sediul instanţei, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Marin Zinaida împotriva lui Știrbu Veaceslav privind recunoașterea bunurilor imobile ca proprietate personală a soțului,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 02 noiembrie 2023, Marin Zinaida a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Știrbu Veaceslav privind partajul averii în devălmășie prin acordarea unei sulte bănești și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada 15 februarie 1997 - 17 ianuarie 2011 a fost în căsătorie legală cu pârâtul Știrbu Veaceslav.

A menționat că de mai mult timp locuiește separat de pârât, din cauza relațiilor familiale tensionate. Fostul soț locuiește în mun. Chișinău, pe când reclamanta a rămas în satul natal.

A afirmat că în perioada conviețuirii cu pârâtul, i-au fost atribuite trei sectoare de teren în extravilanul satului Pohorniceni, r-nul Orhei, cu numerele cadastrale ********** cu suprafața de 0,1425 ha, la prețul de 3 817 lei, terenul cu suprafața de 0,499 ha, cu numărul cadastral ***** la prețul de 13 391 lei și terenul cu suprafața de

0,0679 ha, cu numărul cadastral ***** la prețul de 1 819 lei. Prețul total al terenurilor este de 19 027 lei, iar 50 % din acestea, a notat că îi revin cet. Știrbu Veaceslav.

A reiterat că terenurile nominalizate sunt în posesia reclamantei și dânsa le prelucrează. Pârâtul nu participă la cultivarea acestor terenuri sau achitarea impozitelor pe terenuri.

A precizat că a discutat cu cet. Ştirbu Veaceslav ca să partajeze averea în devălmăşie pe cale amiabilă. În acest context, la data de 19 septembrie 2023, prin intermediul notarului Cristina Veveriţă, a expediat o scrisoare cu aviz recomandat în adresa cet. Ştirbu Veaceslav, pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă, care nu a fost recepționată de pârât.

La data de 30 ianuarie 2024, reclamanta Marin Zinaida a depus o cerere de modificare a obiectului acțiunii, prin care a solicitat recunoașterea bunurilor imobile ca proprietate personală a soției.

În motivarea cererii de modificare a obiectului acțiunii a argumentat că sectorul de teren cu numărul cadastral *****cu suprafața de 0,1425 ha l-a primit încă în anul 1993, când nu avea înregistrată căsătoria cu pârâtul, fapt ce îl confirmă prin certificatul provizoriu anexat.

Un alt lot de pământ cu numărul cadastral *****cu suprafața de 0,499 ha l-a primit de la Primăria Pohorniceni în legătură cu faptul că a locuit în sat și a lucrat în sovhoz la momentul repartizării sectoarelor de teren. A menționat că respectivul lot nu a fost repartizat familiei, ci anume persoanelor care locuiau în localități rurale și erau angajați la muncă în gospodăriile agrare.

A reiterat că fostul soț nu are nimic comun cu proprietatea sa personală, pe care a agonisit-o în timpul vieții.

În final, reclamanta Marin Zinaida a solicitat de a recunoaște că terenul cu numărul cadastral ********** cu suprafața de 0,1425 ha, la prețul de 3 817 lei, terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafața de 0,499 ha, la prețul de 13 391 lei și terenul cu numărul cadastral*****, cu suprafața de 0,0679 ha, la prețul de 1 819 lei sunt proprietate personală a reclamantei.

În ședința de judecată reclamanta Marin Zinaida și reprezentantul acesteia, avocatul Felix Cernei au susținut acțiunea și au solicitat admiterea acesteia în sensul formulat pe temeiurile indicate în cererea de modificare a obiectului acțiunii.

Pârâtul Știrbu Veaceslav fiind citat legal la ședința de judecată, nu s-a prezentat, dar a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aplicînd prevederile art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, în condițiile în care procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a apreciat posibilă examinarea cauzei în lipsa participantului citat legal, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierile instanţei:

Examinând acțiunea înaintată de Marin Zinaida împotriva lui Știrbu Veaceslav privind recunoașterea bunurilor imobile ca proprietate personală a soțului, studiind materialele dosarului, audiind participanții la proces, apreciind probele administrate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Legea aplicabilă litigiului:

Conform art. 7 Cod civil, (1) Legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

(2) Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

În ședința de judecată s-a constatat că certitudine că reclamanta Marin Zinaida a înregistrat căsătoria cu pârâtul Știrbu Veaceaslav la data de 15 februarie 1997. Căsătoria în cauză a fost desfăcută prin Hotărîrea Judecătoriei Orhei din 17 ianuarie 2011. /f.d.6,7/

În timpul căsătoriei soților, la data de 18 iunie 2001 și respectiv 11 septembrie 2009, reclamanta Marin Zinaida a înregistrat în Registrul bunurilor imobile, dreptul de

proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****cu suprafața de 0,1425 ha, terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,0679 ha și terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,4999 ha, fapt ce se confirmă prin extrasele eliberate de Serviciul Cadastral Teritorial Orhei. /f.d.10,12, 15/

Corespunzător, prin prezenta acțiune, reclamanta solicită ca bunurile imobile terenul cu numărul cadastral **********, cu suprafața de 0,1425 ha, terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,4999 ha și terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafața de 0,0679 ha, să fie recunoscute proprietate exclusivă a reclamantei.

În conformitate cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Conform art. 46 alin. (1) şi (2) din Constituția RM, Dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sînt garantate. (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

În conformitate art. 500 Cod civil, (1) Proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. (2) Dreptul de proprietate este perpetuu. (4) Dreptul de folosinţă include şi libertatea persoanei de a nu folosi bunul.

Reieșind din art. 501 din Codul civil, (1) Proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă. (2) Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Conform art. 19 Codul familiei, (1) Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie. (2) Regimul legal al bunurilor soţilor acţionează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Conform art. 20 Codul familiei, (1) Bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei. (2) Sînt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din: - activitatea de muncă; - activitatea de întreprinzător; - activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.); c) altor mijloace comune. (3) Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi. (4) Dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra

soţului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educaţia copiilor sau din alte motive temeinice. (5) Sînt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobîndite de către el în perioada cît soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

În temeiul art. 22 Codul familiei, (1) Bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi pînă la încheierea căsătoriei şi bunurile primite în dar, obţinute prin moştenire sau în baza altor convenţii gratuite de către unul dintre soţi în timpul căsătoriei, sînt proprietate personală a fiecăruia dintre soţi. (2) Lucrurile de uz personal (îmbrăcămintea, încălţămintea şi alte obiecte), cu excepţia bijuteriilor de preţ şi altor obiecte de lux, sînt proprietate personală a soţului care le foloseşte, indiferent de timpul şi modul de dobîndire.

Conform art. 567 Cod civil, (1) În cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie. (2) Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.

Conform art. 572 Cod civil, (1) Bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. (2) Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară.

Potrivit art. 573 Cod civil, (1) Bunurile care au aparţinut soţilor înainte de încheierea căsătoriei, precum şi cele dobîndite de ei în timpul căsătoriei în baza unui contract de donaţie, prin moştenire sau în alt mod cu titlu gratuit, sînt proprietatea exclusivă a soţului căruia i-a aparţinut sau care le-a dobîndit. (2) Bunurile de folosinţă individuală (îmbrăcăminte, încălţăminte şi altele asemenea), cu excepţia bijuteriilor şi a altor obiecte de lux, sînt bunuri personale ale soţului care le foloseşte, chiar dacă sînt dobîndite în timpul căsătoriei din contul mijloacelor comune ale soţilor. (3) Bunurile fiecăruia dintre soţi pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmăşie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiţii care au sporit simţitor valoarea acestor bunuri.

Astfel, regula generală privind regimul juridic al bunurilor dobândite de soți în timpul căsătoriei prevede că bunurile care au fost dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie. Această regulă poartă un caracter dispozitiv, dînd posibilitate soţilor să stabilească un alt regim al bunurilor comune.

La determinarea bunurilor ce constituie proprietate în devălmășie a soților urmează a fi determinată perioada aflării în căsătorie, data încetării convieţuirii soţilor (dacă aceasta s-a întîmplat înainte de desfacerea căsătoriei), date privind patrimoniul care urmează a fi partajat, perioada dobîndirii acestuia etc.

Constituie proprietatea exclusivă a soţului, bunurile care au aparţinut soţilor înainte de încheierea căsătoriei, precum şi cele dobîndite de ei în timpul căsătoriei în baza unui contract de donaţie, prin moştenire sau în alt mod cu titlu gratuit, cu excepția cazurilor în care părțile au încheiat contracte matrimoniale prin care au reglementat regimul bunurilor obținute în căsătorie.

Deci, bunurile imobile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei constituie proprietate comună în devălmăşie a acestora, cu excepţia situaţiei în care acestea au fost dobîndite prin donaţie, moştenire sau alt act juridic cu titlu gratuit. Faptul că în Registru bunurilor imobile este indicat ca proprietar numai unul dintre soţi nu prezintă importanţă juridică la aprecierea proprietăţii devălmaşe. În acest caz, bunul se va considera comun, cu excepţia situaţiei în care regimul legal al proprietăţii imobilului a fost modificat prin contract matrimonial.

Din materialul probator acumulat, instanța de judecată stabilește că dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****cu suprafața de 0,1425 ha și a terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,0679 ha, ambele cu destinația grădină a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 18 iunie 2001, în temeiul titlurilor de autentificare a deținătorului de teren eliberat prin Dispoziția primarului mun. Orhei nr. 162 din 03 mai 2001.

Iar, dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,4999 ha, a fost înregistrat în RBI la data de 11 septembrie 2009, în temeiul titlului de autentificare a deținătorului de teren eliberat prin decizia primariei Pohorniceni, r-nul Orhei nr. 18 din 26 februarie 1999.

Astfel, instanța de judecată notează că terenurile imobile care fac obiectul litigiului au fost repartizate în proprietatea reclamantei, în timp ce se afla în căsătorie cu pârâtul Știrbu Veaceslav. Dreptul de proprietate asupra bunurilor a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile pe perioada când soții se aflau în căsătorie.

Totodată, instanța reiterează că părțile nu au încheiat un contract matrimonial care să reglementeze regimul juridic al bunurilor pe care le vor obține în timpul căsătoriei.

În rezultat, instanța de judecată conchide că terenurile imobile care fac obiectul litigiului constituie proprietate comună în devălmășie a soților Marin Zinaida și Știrbu Veaceslav.

În acest sens, instanța de judecată notează că reclamanta nu a prezentat nici o probă prin care să demonstreze că terenurile care fac obiectul litigiului au fost obținute în timpul căsătoriei, în mod gratuit, cu titlu de proprietate personală a soției Marin Zinaida, pe când, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța apreciază ca declarative argumentele reclamantei prin care a afirmat că a obținut terenurile cu drept de proprietate exclusivă, deoarece anume dânsa era locuitoare al satului Pohorniceni și a muncit la sovhoz, or, acest fapt nu demonstrează

că bunurile sunt obținute cu drept de proprietate exclusivă a unuia dintre soți, mai mult, însăși legislatorul a prevăzut că bunurile care provin din activitatea de muncă constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

La fel, instanța acordă o apreciere critică argumentelor reclamantei precum că terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,1425 ha, amplasat în sat. Pohorniceni, r-nul. Orhei i s-a repartizat în proprietate până la înregistrarea căsătoriei, fapt pe care îl demontrează prin certificatul provizoriu nr. 131 din 30 iulie 1993, anexat la materialele cauzei, deoarece din conținutul acestui certificat reiese că reclamantei Marin Zinaida i s-a pus la dispoziția un teren de 0,15 ha, în scopul folosirii auxiliare în proprietate personală, în temeiul deciziei Primăriei nr. 1 din 26 februarie 1993. Pe când din conținutul titlului de autentificare a deținătorului de teren, reiese că terenul cu numărul cadastral *****, a fost repartizat în baza Dispoziției Primarului mun. Orhei nr. 162 din 03 mai 2001, pe o suprafață de 0,1425 ha. /f.d. 8,49/

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că certificatul provizoriu nr. 131 din 30 iulie 1993, la care face referire reclamanta Marin Zinaida nu are tangență cu terenurile care fac obiectul litigiului.

În concluzie, reieșind din cele sus-enumerate, anume din circumstanța că reclamanta nu a demonstrat că bunurile imobile: terenul cu numărul cadastral ********** cu suprafața de 0,1425 ha, terenul cu numărul cadastral ***** cu suprafața de 0,4999 ha, și terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,0679 ha, care au fost obținute în timpul căsătoriei, sunt proprietate exclusivă a soției, instanța de judecată conchide că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral.

În conformitate cu art. art. 20, 22 Codul familiei, art. art. 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Marin Zinaida împotriva lui Știrbu Veaceslav privind recunoașterea bunurilor imobile ca proprietate personală a soțului.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Orhei, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI